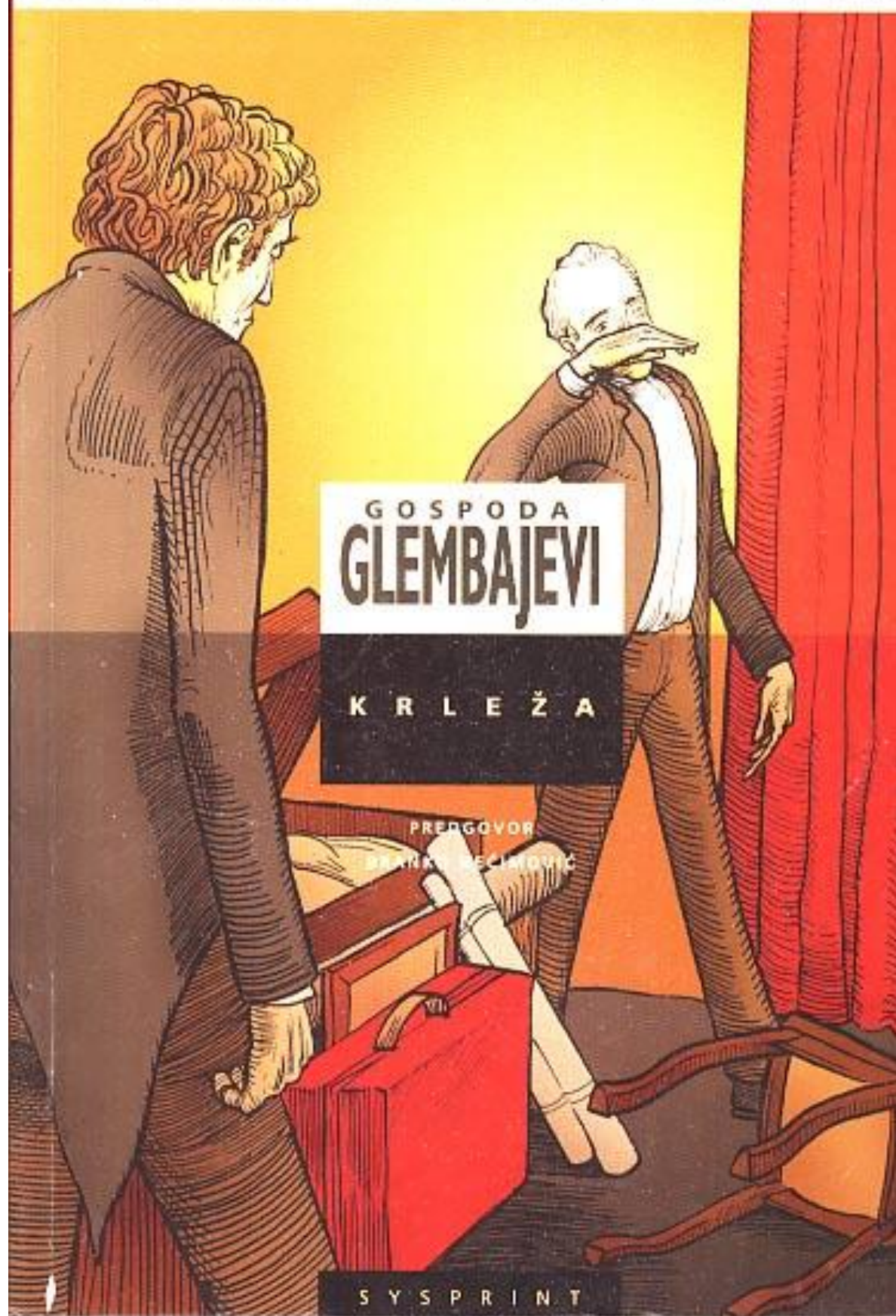

L E K T I R A D O S T U P N A S V I M A

GOSPODA
GLEMBAJEVI

K R L E Ž A

PREGOVOR

BRANKO ĆERINOVIC

S Y S P R I N T

Gospoda Glembajevi

Miroslav Krleža

Vrsta djela: Drama, psihološka i društvena drama.

Vrijeme radnje: Jedna noć i rano jutro (radnja traje samo nekoliko sati)

Mjesto radnje: Kuća bogate obitelji Glembay u Zagrebu.

Glavna pouka: Krleža pokazuje da bogatstvo, ugled i moć ne mogu čovjeku donijeti sreću ako su izgrađeni na nepoštenju i tuđoj patnji. Obitelj koja skriva istinu i ne rješava svoje probleme na kraju se raspada.

PRVI ČIN

U velikoj kući obitelji Glembay održava se svečana večera. Dolaze mnogi bogati i važni gosti. Među njima su bankari, plemići, časnici i crkveni ljudi. Nakon večere gosti polako odlaze svojim kućama. U kući ostaje samo nekoliko članova obitelji i njihovih prijatelja.

U salonu stoje Leone Glembay i sestra Angelika. Angelika je nekada bila udana za Leoneova brata Ivana. Nakon njegove smrti otišla je u samostan i postala časna sestra. Leone se nakon mnogo godina vratio u obiteljsku kuću. On je slikar i često razmišlja o smislu života.

Leone i Angelika dugo razgovaraju.

Leone kaže:

– „U čovjeku postoji mnogo pitanja na koja ne možemo pronaći odgovor. Što više učim i slikam, to više vidim koliko malo znam.“

Angelika ga mirno sluša. Ona odgovara:

– „Ne može se sve razumjeti razumom. Neke stvari možemo osjetiti samo srcem.“

Leone se ne slaže s njom.

– „Ja želim pronaći odgovore razmišljanjem. Ne mogu slijepo vjerovati.“

Angelika mu odgovori:

– „Vjera čovjeku može dati mir. Ti si uvijek nemiran jer želiš objasniti sve na svijetu.“

Njih dvoje imaju različite poglede na život. Leone vjeruje u razum i znanje, a Angelika u vjeru i unutarnji mir. Iako se ne slažu, razgovaraju mirno i s poštovanjem.

Leone zatim kaže Angeliki da joj se divi.

– „Ti si jedina osoba u ovoj kući kojoj vjerujem. Ti si iskrena i dobra.“

Angelika se malo zbuni. Ne želi razgovarati o sebi.

Leone nastavi:

– „Sedam godina nisi bila ovdje. Čini mi se da si sada mnogo mirnija nego prije.“

Angelika odgovori:

– „Vrijeme liječi bol. I danas me neke stvari bole, ali naučila sam živjeti s tim.“

Leone je pogleda i upita:

– „Gdje pronalaziš taj mir?“

Angelika kratko odgovori:

– „Ne znam. Samo vjerujem.“

Angelika zatim priđe svom starom portretu koji visi na zidu. Na slici je prikazana kao mlada žena u lijepoj haljini. Dugo promatra sliku i razmišlja o prošlosti. Prisjeća se vremena kada je bila sretna i kada joj je muž Ivan još bio živ.

Leone također promatra portret.

– „Već godinama razmišljam da naslikam tvoj novi portret. Danas si drugačija nego tada. Više nisi samo lijepa žena. Danas se na tvom licu vidi mir i iskustvo.“

Angelika ga prekine.

– „Molim te, Leone. Nemoj govoriti tako.“

Ona ne želi da razgovor postane previše osoban.

U salon ulaze Titus Fabriczy i doktor Silberbrandt. Fabriczy je stari obiteljski prijatelj. Vesel je i voli razgovarati. Doktor Silberbrandt je obrazovan čovjek koji često govori o vjeri i moralu.

Fabriczy stane ispred Angelikina portreta.

– „Ovaj portret je prekrasan. Kao da vrijeme nije prošlo.“

Angelika se nasmiješi.

– „Kad gledam ovu sliku, imam osjećaj da gledam neku drugu osobu. Toliko se toga promijenilo u mom životu.“

Počinju razgovarati o slici.

Fabriczy smatra da je portret izvrstan.

Silberbrandt kaže da je slika vrlo lijepa i skladna.

Leone se ne slaže.

– „To nije pravi portret. Na slici nije prava Angelika. Umjetnik je naslikao lijepu gospođu, ali nije pokazao kakva je ona zaista.“

Fabriczy ga začuđeno pogleda.

– „Kako možeš to reći? Slika je vrlo uspješna.“

Leone mirno odgovori:

– „Pravi portret mora pokazati čovjekovu osobnost, a ne samo njegovo lice.“

Nakon toga svi zajedno obilaze stare portrete obitelji Glembay koji vise po zidovima.

Fabriczy priča priče o članovima obitelji. Objašnjava tko su bili i što su radili. Govori kako su mnogi Glembajevi bili bogati, uspješni i ugledni ljudi.

Leone pažljivo sluša, ali ne vjeruje da je njihova prošlost bila tako dobra.

Pokazuje na jedan portret i kaže:

– „O ovom čovjeku pričalo se da je varao ljude.“

Zatim pokaže drugi portret.

– „A za njega se govorilo da nije bio pošten trgovac.“

Fabriczy odmah odgovori:

– „To su samo stare priče. Ljudi vole izmišljati.“

Ali Leone nastavi.

– „Pogledaj koliko je članova ove obitelji umrlo tragično. Netko se ubio, netko je poludio, netko je stradao. To nije slučajno.“

Fabriczy odmah odmahuje glavom.

– „To su obične glasine. Glembajevi su vrijedni ljudi koji su svojim radom stekli bogatstvo.“

Silberbrandt također brani obitelj.

– „Važno je poštovati ljude koji su mnogo radili i stvorili veliko bogatstvo.“

Leone se ne slaže.

– „Ja u ovim portretima ne vidim samo bogatstvo. Vidim mnogo patnje, nesreće i loših djela.“

Nakon razgovora o starim portretima, Fabriczy i doktor Silberbrandt nastavljaju razgovarati s Angelikom. Fabriczy je zamoli za malu uslugu.

– „Možete li prenijeti jednu moju poruku kardinalu kada ga budete vidjeli?“

Angelika pristojno odgovori:

– „Naravno. Ako mogu pomoći, učinit ću to.“

Nakon toga Angelika, Fabriczy i Silberbrandt izlaze iz salona. Leone ostaje sam. Šeta po sobi, puši cigaretu i razmišlja. Iz druge prostorije čuje se glazba. Netko svira Beethovenovu Mjesečevu sonatu.

U salon zatim dolazi doktor Puba Fabriczy. Vrlo je uznemiren.

Kaže Leoneu:

– „Situacija je ozbiljna. Novine ponovno pišu protiv obitelji Glembay. Ljudi govore o starim skandalima. Bojim se da će biti novih problema.“

Leone mirno odgovori:

– „To me ne zanima. Neka ljudi govore što žele.“

Puba se naljuti.

– „Kako te može biti briga? Ako izbije novi skandal, netko će morati odgovarati.“

U salon tada ulazi Ignjat Glembay, Leoneov otac. S njim dolazi i doktor Altmann. Ignjat je bogati bankar i glava obitelji.

Ignjat pita Pubu:

– „Što se dogodilo? Zašto si tako uzrujan?“

Puba odgovori:

– „Trebamo odlučiti kako ćemo odgovoriti na napade u novinama. Ljudi ponovno govore o slučaju Rupert i Canjeg.“

Svi počinju razgovarati o članku koji je objavljen u novinama.

U članku piše da je siromašna krojačica Fanika Canjeg počinila samoubojstvo zajedno sa svojim djetetom. Novine tvrde da joj nitko iz obitelji Glembay nije htio pomoći. Podsjećaju i na stariji događaj kada je barunica Castelli-Glembay kočijom pregazila staru ženu Rupertovu. Zbog toga mnogi ljudi smatraju da bogata obitelj ne mari za siromašne.

Barunica Castelli brani se.

– „Ja nisam ništa skrivila. Dala sam toj ženi novac. Što sam mogla učiniti ako je poslije odlučila oduzeti sebi život?“

Puba želi da obitelj odmah odgovori novinama i pokrene sudski postupak.

Ignjat kaže:

– „Najbolje je da šutimo. Novine će uskoro pronaći neku drugu temu.“

Leone se tada uključi u razgovor.

Kaže:

– „Ta žena došla je pred ovu kuću i molila pomoć. Željela je samo šivaći stroj kako bi mogla raditi i prehranjivati svoje dijete.“

Barunica odmah odgovori:

– „Posluga nije smjela pustiti nepoznatu osobu u kuću.“

Leone kaže:

– „Točno. Nisu je pustili unutra. Plakala je ispred vrata, ali nitko joj nije pomogao.“

Doktor Altmann upita Leonea:

– „Ako si sve to vidio, zašto joj nisi pomogao?“

Leone odgovori:

– „Rekao sam joj da se više ne ponižava dolazeći ovamo. Mislio sam da joj ovdje ionako nitko neće pomoći.“

Leone zatim prizna da ga je cijeli događaj ipak pogodio.

– „Kasnije sam otišao u trgovinu i kupio joj šivaći stroj. Ali bilo je prekasno. Ona je već umrla.“

Puba se razveseli.

– „To je važan dokaz! Možemo pokazati da si joj pokušao pomoći.“

Ali Leone odmah odgovori:

– „Nisam kupio šivaći stroj da spasim ugled obitelji. Kupio sam ga jer sam osjećao da sam zakasnio pomoći jednoj nesretnoj ženi.“

Razgovor postaje sve napetiji.

Silberbrandt kaže Leoneu:

– „Vi svojim riječima vrijeđate druge ljude. Nije sve tako jednostavno kako mislite.“

Leone odgovori:

– „Istina je jednostavna. Bogati često okreću glavu od siromašnih.“

Silberbrandt smatra da Leone nepravедno optužuje ljude.

Leone ostaje pri svome mišljenju.

Na kraju razgovor postaje još teži.

Leone optužuje barunicu Castelli da skriva svoje tajne. Zatim optuži i Silberbrandta da je previše blizak s njom.

Silberbrandt se jako uznemiri.

– „To nije istina!“

Leone više ne želi razgovarati.

– „Laku noć.“

Okrene se i izađe iz salona.

Ignjat Glembay cijelo je vrijeme potajno slušao razgovor. Leoneove riječi duboko su ga pogodile. Ostaje sam u salonu. Natoči si čašu whiskyja i popije je. Zatim natoči još jednu.

Iz daljine se začuje grmljavina.

Ignjat tiho kaže:

– „Čuješ li grmljavinu? Osjećao sam da će se dogoditi nešto loše.“

Stoji na vratima terase i sluša oluju koja se približava.

Prvi čin završava u teškoj i napetoj atmosferi.

DRUGI ČIN

Radnja se događa dvadesetak minuta nakon prvoga čina.

Leone je u svojoj sobi. Sprema kovčege jer želi otići iz kuće. Vani je veliko nevrijeme. Puše jak vjetar i grmi.

U sobi je i doktor Silberbrandt. Vrlo je zabrinut.

Kaže Leoneu:

– „Molim vas da objasnite ono što ste rekli večeras. Vaš otac je čuo kako ste rekli da sam ljubavnik barunice. To može uništiti moj ugled i moju karijeru.“

Leone odgovori:

– „Ne želim više razgovarati o tome. Rekao sam što sam mislio. Pusti me na miru. Moram se spremići za put.“

Silberbrandt ga i dalje moli.

Kaže da radi u kući Glembay kao odgojitelj Olivera i ispovjednik barunice. Boji se da će izgubiti posao ako Leone ne povuče svoje riječi.

Leone postaje sve nestrpljiviji.

– „Prestani me gnjaviti. Neću ništa mijenjati.“

Silberbrandt vidi da ga neće uspjeti nagovoriti.

U tom trenutku netko pokuca na vrata.

Ulazi Ignjat Glembay, Leoneov otac.

Silberbrandt ga pristojno pozdravi, a zatim ode iz sobe kako bi otac i sin mogli razgovarati nasamo.

Ignjat primijeti otvorene kovčege.

Pita sina:

– „Zašto se pakiraš? Zar stvarno odlaziš?“

Leone mirno odgovori:

– „Da. Odlazim.“

Otac sjedne. Između njih vlada neugodna tišina.

Pokušavaju razgovarati o običnim stvarima. Otac pita za Leoneove slike i putovanja, a Leone kratko odgovara.

Uskoro Ignjat kaže zašto je došao.

– „Bio sam na terasi. Čuo sam svaku riječ koju si rekao Silberbrandtu.“

Leone odgovori:

– „Ako si sve čuo, onda znaš što sam rekao.“

Ignjat ga ozbiljno pogleda.

– „Reci mi iskreno. Je li istina da misliš kako moja žena ima ljubavnu vezu sa Silberbrandtom?“

Leone ne želi izbjeći pitanje.

Kaže:

– „Da. Ja tako mislim.“

Dodaje da nema pravi dokaz, ali da je više puta vidio kako barunica noću odlazi u Silberbrandtovu sobu.

Zbog toga vjeruje da između njih postoji ljubavna veza.

Ignjat je potresen.

Kaže da je to vrlo ozbiljna optužba.

Pita Leonea ima li dokaz.

Leone odgovori:

– „Nemam dokaz. Ali postoje stvari koje čovjek vidi i po kojima može zaključiti što se događa.“

Razgovor postaje sve napetiji.

Otac želi da Leone povuče svoje riječi.

Leone to odbija.

Kaže da nije rekao ništa što ne misli i da neće lagati samo zato da zaštiti ugled obitelji.

Ignjat ne može prihvatiti ono što čuje.

Kaže Leoneu:

– „Ti govoriš o mojoj ženi bez pravih dokaza. To nije pošteno.“

Leone odgovori:

– „Ja nisam rekao ono što mislim bez razloga. Vidio sam dovoljno da posumnjam.“

Tada razgovor skrene na prošlost njihove obitelji.

Leone kaže da se među Glembajevima dogodilo mnogo nesreća.

Prisjeti se svoje sestre Alise.

Kaže:

– „Svi govore da se Alisa slučajno utopila. Ja u to ne vjerujem.“

Objašnjava ocu da je Alisa bila odlična plivačica i da se nije mogla utopiti slučajno. Misli da je sama skočila u rijeku jer je bila nesretna.

Ignjat odgovori:

– „To nije istina. Alisa je bila osjetljiva. Sve je bilo zbog njezina karaktera.“

Leone se ne slaže.

Kaže da je Alisa bila zaljubljena u mladog Zygmuntowicza.

Kad je vidjela da je taj mladić povezan s barunicom, izgubila je svaku nadu i odlučila oduzeti si život.

Ignjat odmahne glavom.

– „Sve su to tvoje pretpostavke.“

Leone nastavi govoriti.

Prisjeti se svoje majke.

Kaže da nikada neće zaboraviti dan kada je umrla.

– „Mama je ležala mrtva, a barunica je isti dan došla u našu kuću kao da se ništa nije dogodilo.“

Kaže da je barunica odmah razgledavala kuću i birala stvari koje će uzeti za sebe.

To ga je tada jako pogodilo i nikada to nije zaboravio.

Zatim pita oca:

– „Misliš li da se mama otrovala slučajno?“

Ignjat odgovori:

– „Liječnik je rekao da je uzela previše lijeka za spavanje.“

Leone odmah kaže:

– „Ja mislim da nije bilo slučajno. Mislim da je znala za tvoju vezu s barunicom.“

Otac šuti nekoliko trenutaka.

Zatim tiho prizna nešto što Leone nije očekivao.

Kaže:

– „Da. Imao sam vezu s barunicom još dok je tvoja majka bila živa.“

Objasni da je njihov brak već dugo bio nesretan i da više nisu živjeli kao pravi muž i žena.

Kaže da je u barunici pronašao sreću koju prije nije imao.

Leone ga začuđeno pogleda.

Ne može vjerovati da njegov otac tako mirno govori o tome.

Kaže:

– „Zbog te žene umrla je mama. Zbog nje je umrla Alisa. A ti i dalje govoriš da je ona dobra.“

Ignjat odgovori:

– „Ti ne poznaješ Šarlotu kao ja. Ona mi je promijenila život. Učinila me sretnim.“

Leone samo odmahne glavom.

Kaže da njegov otac vidi samo ono što želi vidjeti.

Po njegovu mišljenju, barunica misli samo na novac, bogatstvo i svoj ugled.

Zbog toga među njima ponovno nastane duga i teška šutnja.

Vani još uvijek puše vjetar, ali grmljavina polako prestaje.

TREĆI ČIN

Radnja se događa rano ujutro, nekoliko sati nakon smrti Ignjata Glembaya.

Ignjatovo tijelo leži u njegovoj spavaćoj sobi. Pokraj njega kleči sestra Angelika i tiho se moli. Leone sjedi uz očev krevet i crta njegov posljednji portret. U sobi su još Fabriczy, doktor Silberbrandt, doktor Altmann i odvjetnik Puba Fabriczy. Svi čekaju što će se dalje dogoditi.

Puba telefonira važnim ljudima.

Kaže:

– „Moramo odmah javiti da je gospodin Glembay umro.“

Obavještava poslovne partnere i državne dužnosnike. Govori da je Ignjat umro iznenada tijekom noći. Zatim počinje razgovarati o poslovima banke. Brine ga što će biti s velikim dugovima i poslovima koje je pokojni vodio.

Fabriczy stoji pokraj mrtvog Ignjata i zamišljeno govori:

– „Čovjek cijeli život skuplja bogatstvo, titule i ugled. Kada umre, sve to ostaje iza njega. Na kraju svi završimo isto.“

Doktor Altmann razmišlja o smrti.

Kaže:

– „Ljudi umiru svaki dan. To je dio života. Ali pogrebi su često samo običaj. Prava samoća počinje kada čovjek umre.“

Silberbrandt se ne slaže.

– „Čovjek nakon smrti nije sam. Vjerujem da njegova duša odlazi Bogu.“

Altmann odgovori:

– „Ja vjerujem da je smrt prirodan kraj života. Tijelo prestane živjeti i vraća se prirodi.“

Njih dvojica dugo razgovaraju o tome što se događa nakon smrti. Jedan vjeruje u znanost, a drugi u vjeru. Nitko ne uspije uvjeriti onoga drugoga.

U međuvremenu Puba i dalje razgovara telefonom.

Saznaje da banka ima velike financijske probleme. Neki poslovi nisu završeni, a mnogi dugovi tek dolaze na naplatu.

Kaže:

– „Moramo što prije sazvati sastanak. Situacija je ozbiljna.“

Svi shvate da bi se veliko bogatstvo obitelji Glembay moglo raspasti.

Leone završi crtati očev portret.

Pokaže ga ostalima.

Fabriczy pogleda crtež i kaže:

– „Vrlo je dojmljiv. Odmah se vidi da je to Ignjat Glembay.“

Altmann također pohvali crtež.

Ali Leone nije zadovoljan.

– „Ne sviđa mi se. Nisam uspio nacrtati ono što sam želio.“

Iznenada istrgne papir iz bilježnice, rastrga ga na komade i baci na pod.

Svi ga začuđeno pogledaju.

Puba kaže:

– „Zašto si to napravio? Crtež je bio odličan.“

Leone samo odmahne glavom.

– „Ne vrijedi. Nisam uspio prikazati ono što sam osjećao.“

Leone zatim priđe prozoru i pogleda prema vrtu.

Kaže:

– „Noćas sam sanjao mrtve ribe koje plutaju po vodi. Kada sam se probudio, znao sam da će se dogoditi nešto loše.“

Osjeća se umorno i iscrpljeno.

Kaže:

– „Gladan sam. Žedan sam. Sve mi je teško.“

Doktor Altmann odgovori:

– „To je normalno. Tijelo se nakon velikog stresa pokušava oporaviti. Moraš jesti i odmoriti se.“

Leone se gorko nasmije.

– „Ti uvijek sve objašnjavaš medicinom. Silberbrandt sve objašnjava vjerom. Puba sve objašnjava zakonima. A ja više ne vjerujem da postoji jednostavan odgovor.“

Nakon toga Puba dobije novi telefonski poziv.

Sazna da su dugovi obitelji još veći nego što su mislili.

Kaže:

– „Izgleda da dugovi prelaze nekoliko milijuna.“

Svi postanu još zabrinutiji.

Puba žurno odlazi u banku kako bi pokušao spasiti poslovanje.

Silberbrandt također odlazi jer mora održati misu za pokojnog Ignjata.

U sobi ostanu samo Leone, Angelika, Fabriczy i doktor Altmann. Atmosfera je tiha i tužna. Svaki od njih razmišlja o smrti, prošlosti i budućnosti obitelji Glembay.

Nakon što ostali odu iz sobe, ostanu Leone i sestra Angelika.

Leone čuje kako telefoni neprestano zvone u kući. Ljudi pokušavaju spasiti banku i saznati koliko je velik dug.

Leone kaže:

– „Čuješ li telefone? Svi su u panici. Sada će svi shvatiti koliko je obitelj Glembay zapravo zadužena.“

Angelika ne razmišlja o novcu.

Tiho kaže:

– „Žao mi je Šarlote. Ako je istina da je banka propala, čekaju je teški dani.“

U tom trenutku u sobu ulazi barunica Castelli. Odjevena je u crnu odjeću i nosi veliki buket bijelih ruža. Položi cvijeće pokraj mrtvog Ignjata i kratko se pomoli. Zatim zamoli Angeliku da ode po crnu kravatu i cipele koje će pokojnik nositi na sprovodu.

Kada Angelika ode, u sobi ostanu samo Leone i barunica Castelli.

Barunica prva prekine šutnju.

Mirno kaže:

– „Znam da me mrziš.“

Leone je pogleda i odgovori:

– „Da. Sjećam se kada je umrla moja majka. Tada ste također došli s cvijećem. Danas ste ovdje opet. Razlika je samo u tome što ste sada vi udovica gospodina Glembaya.“

Zatim joj govori da misli kako će nakon smrti njegova oca upravo ona dobiti najveći dio imovine.

Barunica mirno odgovori:

– „Ti si prvi nasljednik u oporuci. Tvoj otac je to prihvatio i zbog moje molbe.“

Leone odmah kaže:

– „Meni taj novac nikada nije bio važan.“

Barunica ga zatim upita:

– „Zašto me toliko mrziš? Što sam ti osobno učinila?“

Leone šuti.

Ona nastavlja:

– „Godinama si nepravedan prema meni. Kada si došao kući, iskreno sam se razveselila. Ali od prvoga dana samo me vrijeđaš.“

Leone joj odgovori da ne može zaboraviti prošlost.

Barunica tada spomene razgovor koji je Leone prethodne noći vodio s ocem.

Kaže:

– „Čula sam sve što ste govorili. Bila sam u susjednoj sobi.“

Leone je upita:

– „Hoćeš li sada reći da sam ja ubio svoga oca?“

Barunica odmah odgovori:

– „Ne. To nisam rekla. Samo želim reći da te ne krivim za njegovu smrt, iako si znao koliko mu je srce bilo bolesno.“

Leone i dalje ne vjeruje njezinim riječima.

Kaže:

– „Ti uvijek sve okrećeš u svoju korist.“

Barunica mirno odgovori:

– „Ne. Ja sam ti sve oprostila.“

Leone počne nervozno hodati po sobi.

Kaže:

– „Sve oko mene se raspada. Obitelj propada, banka propada, a ti se ponašaš kao da se ništa nije dogodilo.“

Barunica ga pokušava smiriti.

– „Sjedni. Razgovarajmo mirno.“

Ali Leone ne može ostati miran.

Kaže:

– „Ti si cijeli život živjela lijepo i bezbrižno. Gledala si svijet kao da je sve divno. Ja to više ne mogu.“

Barunica ga ponovno pokušava uvjeriti da nije onakva kakvom je smatra.

Leone joj odgovori:

– „Ti sviraš klavir, slikaš cvijeće i praviš se da je život lijep. A oko tebe su ljudi umirali i patili.“

Barunica kaže:

– „Ti potpuno pogrešno gledaš na mene.“

Leone nastavlja govoriti o prošlosti i podsjeća je na mnoge muškarce koji su bili zaljubljeni u nju.

Spominje i Alis, svoju pokojnu sestru.

Kaže:

– „Alis ti se divila. A poslije je umrla.“

Barunica odlučno odgovori:

– „Nikada joj nisam željela zlo.“

Zatim doda:

– „Kunem ti se da mnoge stvari za koje me optužuješ nisu istinite.“

Na kraju priznaje nešto važno.

Tiho kaže:

– „Da, bila sam žena koja je imala mnogo muškaraca u životu. Nikada to nisam skrivala. Ali prema tebi nikada nisam bila neiskrena. Ti si bio jedina osoba prema kojoj sam osjećala nešto posebno.“

Dok to govori, u očima joj se pojave suze.

Izvadi medaljon koji nosi oko vrata i kaže:

– „U ovom medaljonu još uvijek čuvam pramen tvoje kose.“

Leone ostane iznenađen i ne zna što odgovoriti.

Njihov razgovor postaje još ozbiljniji i otvara stare rane koje godinama nisu bile zaboravljene.

NADOPUNA PRVOG ČINA

Nakon proslave gosti polako odlaze iz kuće. Pozdravljaju domaćine i međusobno razgovaraju.

Dok izlaze, mnogi ne govore o proslavi nego o obitelji Glembay.

Neki govore da su Leone i sestra Angelika već dugo zaljubljeni jedno u drugo.

Drugi pričaju o starim nesrećama i kažu da je obitelj Glembay kao prokleta.

Neki smatraju da jubilej banke više sliči pogrebu nego slavlju.

Govore i o smrti siromašne žene i njezina djeteta. Kažu da su ljudi bili ljuti i da su na pogrebu prosvjedovali protiv obitelji Glembay.

Neki misle da će banka uskoro imati velikih problema i da bogatstvo obitelji nije sigurno.

Starije gospođe ogovaraju sestru Angeliku i govore o njezinoj prošlosti prije nego što je postala redovnica.

Drugi se prisjećaju starih ljubavnih priča i samoubojstava povezanih s obitelji Glembay.

Među gostima se govori i da je Leone bio vrlo poznat i talentiran slikar te da ga mnogi još uvijek poštuju.

Na kraju svi odlaze svojim kućama. U kući Glembay ostaju samo članovi obitelji, a iza gostiju ostaju njihove priče, tračevi i loši predosjećaji o onome što će se uskoro dogoditi.

TUMAČ RIJEČI

Riječ	Jednostavno objašnjenje
drama	književno djelo napisano za kazalište
psihološka	povezana s čovjekovim mislima i osjećajima
društvena	povezana s ljudima i društvom
smisao	razlog ili važnost nečega
razum	sposobnost razmišljanja
vjera	vjerovanje u Boga ili nešto više
unutarnji mir	osjećaj smirenosti
iskustvo	znanje koje čovjek stekne kroz život
portret	slika neke osobe
osobnost	osobine po kojima je netko poseban
ugled	dobro mišljenje koje drugi imaju o nekome
tragično	vrlo tužno i nesretno
glasine	priče koje nisu provjerene
patnja	velika bol ili tuga
kardinal	visoki crkveni poglavar
samostan	mjesto gdje žive redovnici ili redovnice
časna sestra	žena koja je svoj život posvetila vjeri
uznemiren	zabrinut i nemiran
skandal	dogadaj koji izazove veliko negodovanje ljudi

Riječ

Jednostavno objašnjenje

sudski postupak	postupak na sudu radi rješavanja nekog problema
kočija	staro prijevozno sredstvo koje vuku konji
ponižavati se	dopustiti da te drugi vrijeđaju ili loše tretiraju
prehranjivati	zarađivati za hranu i život
dokaz	nešto što pokazuje da je nešto istina
optužiti	reći da je netko kriv
ugled	poštovanje koje netko ima među ljudima
karijera	posao kojim se netko bavi tijekom života
nasamo	bez drugih ljudi
optužba	tvrdnja da je netko učinio nešto loše
pretpostavka	mišljenje koje nije sigurno dokazano
otrovati se	umrijeti ili se razboljeti zbog otrova
bogatstvo	mного novca i imovine
imovina	sve što netko posjeduje
nasljednik	osoba koja nakon nečije smrti dobije njegovu imovinu
oporuka	dokument u kojem piše tko nasljeđuje imovinu nakon smrti
udovica	žena kojoj je umro muž
medaljon	ukras koji se nosi oko vrata i može se otvoriti
pramen	mali dio kose
raspadati se	polako propadati ili prestajati postojati
propasti	izgubiti sve ili prestati uspješno raditi
sprovod	posljednji ispraćaj umrle osobe
pomoliti se	izgovoriti molitvu
titula	naziv koji pokazuje nečiji položaj ili čast
dužnosnik	osoba koja obavlja važan državni posao
dug	novac koji netko mora vratiti
sastanak	okupljanje radi razgovora
dojmljiv	ostavlja snažan dojam
iscrpljen	jako umoran
prirodan	uobičajen, onakav kakav treba biti
oporaviti se	ponovno ozdraviti ili skupiti snagu
razočaran	tužan jer nešto nije ispalo kako je očekivao
panika	vrlo jak osjećaj straha
prosvjedovati	javno pokazati da se s nečim ne slažeš
predosjećaj	osjećaj da će se nešto dogoditi